

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 40: Forslag til lov om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Ophævelse af afgiftsfritagelse for benzin til landbrugsformål m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 31/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Erik Mortensen (S):

Det her en næsten ren nostalgi, for det er helt klart et historisk fænomen, vi har med at gøre her. Jeg vil tro, at mange i hvert fald i min generation og før mig husker historier om anvendelsesmulighederne for farvet benzin, for det viste sig rent faktisk, at både knallerter og biler udmærket kunne køre på dette brændstof, selv om det havde en anden farve.

Det er klart, at forbruget er gået stærkt tilbage, i og med at drivmidlerne nu er baseret på diesel, men der er stadig væk et skønnet forbrug på ca. 7 mio. l årlig, og det viser, at der dog er et potentiale. Det er vel næppe den gamle, grå Ferguson, som vel nok var det primære mål dengang, men vi har set, hvordan udviklingen har været på motorområdet. Hjælpemaskiner af enhver art, minitraktorer, buskryddere, motorsave osv., er kommet ind på markedet og kan selvfølgelig med fordel anvende et sådant brændstof som den farvede benzin, men i og med at disse hjælperedskaber ikke nødvendigvis er tilknyttet et bestemt erhverv, så finder vi, at det er lidt søgt at opretholde en sådan subsi-

diering af et bestemt brændstof, som fra starten var tiltænkt et bestemt erhverv.

Ydermere må man også sige, at afgiftsfritagelsen alligevel ikke bringer benzin ned på det helt lave niveau, fordi det typisk bliver leveret i 200 liters tromler, og det er i sig selv en ret dyr distribuering.

Så alt i alt finder vi, at tidspunktet må være velvalgt til at sige: Det var den historie. Vi kan støtte forslaget.

Mariann Fischer Boel (V):

Skatteministerens forslag om afskaffelse af afgiftsfritagelse for farvet benzin til landbrugsformål betyder reelt en forringelse af landbrugs-erhvervets økonomiske forhold, måske nok i særdeleshed skovbruget og gartneriet. Som ministeren skriver i bemærkningerne, så er beløbet på omkring 25 mio. kr. om året.

I Venstre er vi egentlig noget uforstående over for, at skatteministeren kommer med det her forslag, der jo specifikt rammer ét erhverv. Ud fra en skatteministerovervejelse kan 25 mio. kr. – det er det provenu, man regner med – vel ikke være en afgørende faktor.

Jeg vil godt sige, at argumentationen i bemærkningerne om, at man nu ved at afskaffe afgiftsfritagelsen på benzin vil få konverteret flere benzinmotorer til dieselmotorer, jo ikke holder i virkelighedens verden, for det drejer sig i stor udstrækning – som også hr. Erik Mortensen var inde på – om maskiner, motorsave, kratryddere og fodervogne til kvægbrug, som jo kører på benzin og ikke har andre muligheder. Så jeg har svært ved at se det som et historisk fænomen.

Så vil jeg egentlig godt høre ministeren: Hvis forslaget bliver vedtaget, vil det så betyde, at en landmand, der vælger at tage ned på den lokale tankstation og købe ufarvet benzin til sine maskiner, i fremtiden vil have mulighed for at få fuld fradragsret for det køb af ufarvet benzin? Hvis det ikke er tilfældet, så stiller man jo reelt et erhverv endnu dårligere, end ministeren lægger op til.

Da forslaget som nævnt betyder en merbelastning af erhvervslivet, kan Venstre ikke støtte forslaget.

Brian Mikkelsen (KF):

Lad mig med det samme slå fast, at Det Konservative Folkeparti ikke ønsker at stemme for forslaget. Til trods for at man har forsøgt at gøre det så tilforladeligt som muligt, så hindrer det

dog ikke, at der kommer en eller rettere endnu en afgiftsbyrde til landbruget og tilsvarende erhvervsområder, som vi ikke kan acceptere.

Vi har fra konservativ side fuld forståelse for, at man ønsker at mindske brugen af den farvede benzin, men vi mener ikke, at det kan bære denne lovændring igennem. Årsagen er bl.a. at finde i bemærkningerne, hvor skatteministeren siger, »at afskaffelse af fritagelsen af farvet benzin vil øge omkostningerne ved landbrugsvirksomhed med op til 25 mio. kr.«

Det kan vi ikke acceptere på et tidspunkt, hvor skattetrykket stiger, hvor de administrative byrder på landbruget vokser, samtidig med at der er en lang række andre problemer, som f.eks. det, der blev diskuteret i foråret omkring miljølovgivningen og den stadig større ekspropriering af landbrugsjord uden nogen form for kompensation.

Jeg skal også pege på et andet problem, nemlig motivationen for denne ændring. Jeg synes ikke, det gør noget, at vi spørger os selv: Kan det holde, er der tilstrækkelige grunde til denne lovændring? Hver eneste gang, vi skal ændre, så skal vi spørge: Er der nu også behov for en ændring på det her område, som ofte bliver mere og mere kompliceret?

Vi skal ikke glemme, og det skal skatteministeren, som jo ellers opfører sig meget fornuftigt, heller ikke glemme, at vi har lovet befolkningen at simplificere og ikke komplicere lovene unødigt. Jeg tror, at unødigt er det rette ord, når vi her kigger på, hvorfor man skal ændre loven. Det siges, at fritagelsen for farvet benzin har fået mindre og mindre økonomisk betydning, men hvorfor i alverden skal vi så beskæftige os med den herinde i Folketinget?

Noget andet er, at man kunne tro, det skulle være til gavn for miljøet, men ikke engang det kan man sige, for der står, at det ikke skønnes at have nogen nævneværdige miljøkonsekvenser. Hvad er der så tilbage?

Som konservative vil vi ikke være med til at fjerne en afgiftsfritagelse, tværtimod vil vi gerne se på, hvordan man fjerner afgifter, som påvilder det danske erhvervsliv. Det er en debat, der er meget, meget vigtigere.

Jes Lunde (SF):

Der er ingen sag, der er for lille for Venstre og De Konservative til at lave larm på. Det er selvfølgelig også fair nok, men jeg synes nu, det har været interessant at se, at jeg ikke har fået én eneste lobbyisthenvendelse til det her lovforslag,

og det skyldes nok, at det er et meget beskedent og fredsommeligt lovforslag.

Hvis der havde været store problemer i landbrugserhvervet med det her, så havde vi nok hørt om det; men der er ikke så mange derude, som endnu har en grå Ferguson. Langt de fleste af de maskiner, vi har i landbruget, kører på diesel, og derfor har det ikke nogen nævneværdig betydning at sløje det her. Jeg synes, det er en praktisk forenkling at få det her ud af loven, så vi støtter forslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre støtter også lovforslaget. Jeg vil blot lige supplere de bemærkninger, som Socialistisk Folkepartis ordfører kom med: Der er altså mere end 30 ordninger inden for skatteområdet, som på en eller anden måde støtter, letter eller fjerner barrierer for landbruget. Landbruget er et af de erhverv, der har flest særordninger, som på en eller anden måde begunstiger erhvervet. Det her er en lillebitte ordning, som nu er kommet frem i lyset, og man kan sige, at der nu bliver fjernet en lille beskedent støtte til erhvervet.

Vi synes, det er godt, at man luger ud i alle disse små ordninger, så erhvervene fremstår mere ærligt som deres egne herrer.

Kim Behnke (FP):

Skatteministeren skriver i forslaget, at vi i dag kun sælger ca. 7 mio. l farvet benzin om året. Det kan lyde af meget, men ser man på, hvordan udviklingen har været igennem ganske mange år, så er der tale om et kontinuerligt fald, i takt med at mange af de store landbrugsmaskiner overgår til at være dieseldrevne; fint nok.

Det spørgsmål, vi skal stille os selv, er: Hvem er det, der i dag bruger den farvede benzin? Og svaret er: Det er de meget små landbrug, for hvem den gamle benzindrevne traktor stadig væk er den eneste mulighed, og som ikke ud af budgettet har råd til at finansiere en ny dieseldrevet traktor.

Det er særlig inden for skovbrug og gartneri, hvor de maskiner, man benytter, ikke findes i dieseldrevne udgaver.

Der er ingen dieseldrevne motorsave på markedet; der er eldrevne, men de er ikke meget bevendt, når først man bevæger sig uden for sin egen lille baghave.

Derfor er konsekvensen af det her lovforslag, at nogle helt specielle, ofte små, erhverv bliver ramt. Disse små erhverv skal nu betale 25 mio.

kr. ekstra til statskassen. Ja, ministeren kan selvfølgelig håbe på, at de går ud og investerer i en masse store, dyre maskiner, der er dieseldrevne, for det giver jo en masse ekstra moms osv. i statskassen. Problemet er bare, at disse meget små bedrifter slet ikke har den mulighed. Deres eneste mulighed er nu at gå ned på den lokale benzintank og købe normal benzin med normal afgift på og dermed få deres virksomhed og deres økonomi gjort dårligere.

De 7 mio. l farvet benzin skal jo sammenlignes med de over 2 mia. l almindelig benzin, der sælges om året. Derfor holder argumentet om, at der kan være et vist misbrug, hvor den farvede benzin bliver brugt til andre formål end dem, der er besluttet erhvervsrettede, jo ikke. Sådan var det engang, hvor næsten alle håndværksmestre kunne købe den farvede benzin, og hvor den blev brugt til at forsyne alt fra lystyachten til græsslåmaskinen og andre motorer med benzin; men de tider er forbi.

I dag er det målet mod små erhverv, der benytter den farvede benzin, og for Fremskridtspartiet er det vigtigt, at vi ikke gør deres økonomiske situation dårligere, end den allerede er i dag. Derfor kan vi ikke støtte forslaget. Vi mener slet ikke, der er nogen som helst argumenter for at fjerne lige præcis den farvede benzin fra markedet.

Hvis ministeren kunne påvise, at der var et voldsomt problem med misbrug, hvis ministeren kunne påvise, at der var et voldsomt problem med at administrere det, ja, så ville vi da være lydhøre; men det er jo ikke tilfældet.

Det eneste, man opnår, er, at man helt måltret går ind og peger på en lille bitte befolkningsgruppe, et lille bitte erhverv og siger: Nu har vi fået øje på jer, og vi synes, I skal betale 25 mio. kr. mere til statskassen.

I Fremskridtspartiet er vi nødt til at sige: Det kan vi ganske enkelt ikke medvirke til.

Frank Aaen (EL):

I forlængelse af den foregående debat er vi helt indstillet på at afskaffe denne skatteudgift på 25 mio. kr.

Vi har kun én lille betænkelighed ved forslaget, og det er, at det fremmer brugen af diesel, som også er miljømæssigt betænkelig. Derfor vil vi gerne spørge, om ikke vi i tilknytning til dette her lovforslag som i andre sammenhænge kunne afsætte en del af proventet til at forske i anvendelse af naturgas – eller måske er brint nok mest oplagt – som brændstof til traktorer.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Atter en gang skal jeg sige tak for en positiv modtagelse af et forslag.

Der har været forskellige kommentarer til nogle af aspekterne. Et af de emner, man ikke har berørt, er den store forenkling, der består i, at man nu ikke mere skal foretage farvningen. Den har været ubehagelig, den har været generende, og der har været nogle miljømæssige problemer i forbindelse med den. Det synes jeg er værd at få med som et væsentligt godt element.

Så skal vi også være opmærksomme på, at det er meget begrænset, hvor meget benzin man i dag bruger til aktiviteter i landbruget. Det minder efterhånden i meget høj grad om det, som andre borgere, der ikke er landbrugere, bruger deres benzin til i haven osv. Motorsave er altså ikke noget, der kun bruges i landbruget, og der er ikke nogen grund til at fastholde den farvningsordning og den kontrolordning, der er forbundet med farvningsordningen, i relation til et så beskedent forbrug, som det drejer sig om her.

Derfor kan jeg forudse, at det vil gå rimelig hurtigt i udvalget. Jeg har heller ikke hørt ret meget om store protester på det her område. Det er jo en del af finanslovsforslaget, og det har været kendt i lang tid, og henset til det vil jeg sige, at det her er en simpel forenkling, som ikke på nogen måde kan slå noget erhverv omkuld.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 61: Forslag til lov om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmarks regering og Kongeriget Sveriges regering om ophævelse af grænsegængerreglen.

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 7/11 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Med lovforslaget ophæves den såkaldte grænsegængerregel, der betyder, at man i forholdet mellem Danmark og Sverige beskattes af lønindkomst dér, hvor man bor, selv om man arbejder på den anden side af Øresund; i stedet vil man fremover som hovedregel blive beskattet dér, hvor man arbejder.

Den særlige grænsegængerregel blev gennemført, da skattesystemerne i Danmark og Sverige lignede hinanden, og det skete bl.a. for at sikre, at grænsegængerne fik mulighed for at fratække bl.a. prioritetsrenter.

I dag er skattesystemerne imidlertid forskellige, idet Sverige har omlagt skattesystemet til en lavere direkte personbeskatning og et højere arbejdsgiverbetalt socialt bidrag.

Hvis man derfor bor i Sverige og arbejder i Danmark, medfører grænsegængerreglen nu en kombination af lav svensk skat og lavt dansk socialt bidrag. Antallet af grænsegængere bosat i Sverige har da også været stigende gennem de senere år, og det må forventes at ville stige yderligere, når Øresundsforbindelsen står færdig, hvilket vil medføre en udhuling af beskatningsgrundlaget i Danmark, hvis grænsegængerreglen fortsat opretholdes.

Socialdemokratiet havde gerne set, at afskaffelsen efter en vis tilpasning også fik virkning for de personer, der i dag er omfattet af grænsegængerreglen. Afskaffelsen forudsætter imidlertid en aftale med Sverige og svensk accept, og forslaget her er det længste, man kunne komme.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Svend Aage Jensby (V):

Venstre er enig i den fremstilling af de faktiske omstændigheder, som Socialdemokratiets ordfører netop har givet, og af de grunde, der er nævnt af den tidligere ordfører, kan også Ven-

stre støtte forslaget. Vi lægger vægt på, at lovforslaget ikke har tilbagevirkende kraft.

Brian Mikkelsen (KF):

Det er med stor tilfredshed, at vi i Det Konservative Folkeparti kan støtte og være med til at vedtage dette lovforslag, som vil gøre det umuligt at tænke i bopæl, når det drejer sig om indkomstbeskatning. Det kan ikke være meningen, at man benytter grænsegængerreglen til at udnytte systemet i en sådan grad, at det virker undergravende for hele systemet.

Der er nævnt tallet 2.000 grænsegængere, og det er hverken til glæde for dem eller for os andre, at så mange mennesker bor på den forkerte side af vandet med en masse transportvanskeligheder til følge. Hvis dette fortsatte, kunne det – med Øresundsbroen in mente – føre til en betydelig udhuling af beskatningsgrundlaget, som vi ikke kan acceptere.

Det havde selvfølgelig været rarest, om dette problem ikke var opstået, dels fordi man selvfølgelig foretrækker at bo i sit fædreland, dels fordi der ikke tidligere har været den enorme forskel i personbeskatningen, som det jo desværre nu er tilfældet mellem Danmark og Sverige.

Man kan altid diskutere, hvor folk skal beskattes. Selvfølgelig skal bopælen have en vis relevans, men når der opstår dobbeltbeskatningssituationer, skal kilden, altså arbejdet, have en afgørende betydning.

I Det Konservative Folkeparti finder vi det rimeligt, at vi i dette tilfælde lukker for det helt åbenlyse misbrug, der har fundet sted. Det er jo helt klart udtryk for skattetænkning, når danskere flytter til Sverige, lige på den anden side af Øresund, samtidig med at de beholder jobbet i Danmark. Hvorfor i alverden skulle man ellers bosætte sig i Sverige?

Vi kan altså tilslutte os tanken om neutralitet også på dette område. Det er ikke holdbart i længden, at bopælen kan have stor indflydelse på den disponible indkomst efter skat.

Jes Lunde (SF):

SF kan også – og ud fra de samme ræsonnementer – støtte lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Formålet med aftaler som denne er jo at undgå, at personer beskattes i begge de lande, hvor de henholdsvis opholder sig og arbejder, eller at de slet ikke beskattes i nogen af landene. At man